

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Tredje behandling af lovforslag nr. L 111: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om social pension. (Ændret finansiering samt sygedagpenge til selvstændige erhvervsdrivende).

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 2/12 98. Første behandling 4/12 98. Betænkning 10/12 98. Anden behandling 16/12 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 105 stemmer (S, V, KF, DF, CD, RV, FP og KRF) mod 13 (SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Tredje behandling af lovforslag nr. L 112: Forslag til lov om ændring af aktiv socialpolitik. (Ændring af reglerne om kontanthjælp til unge).

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 2/12 98. Første behandling 4/12 98. Betænkning 10/12 98. Anden behandling 16/12 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 104 stemmer (S, V, KF, DF, CD, RV, FP og KRF) mod 13 (SF og EL).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Tredje behandling af lovforslag nr. L 114: Forslag til lov om ændring af lov om den sociale pensionsfond. (Anvendelse af den sociale pensionsfonds grundkapital).

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 2/12 98. Første behandling 4/12 98. Betænkning 10/12 98. Anden behandling 16/12 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 94 stemmer (S, V, KF, CD, RV og KRF) mod 25 (SF, DF, EL og FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

25) Tredje behandling af lovforslag nr. L 115: Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. (Gebyrer).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken).

(Fremsat 4/12 98. Første behandling 8/12 98. Betænkning 10/12 98. Anden behandling 16/12 98. Tillægsbetænkning 16/12 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Henriette Kjær (KF):

I Det Konservative Folkeparti ser vi meget bekymret på lovforslag nr. L 115, som vi nu er ved at vedtage, i betragtning af den situation, de danske dambrug bliver sat i. Det er ikke fremgået af lovforslaget og ej heller af den debat, der har været, at dambrugserhvervet ville blive så hårdt ramt i forhold til landbrug og industri i øvrigt.

Dambrugerne vil blive pålagt meget høje gebyrer som følge af deres store vandindvindingsstilladelser; men når man ser på, hvorfor dambrugerne bruger så meget vand, som de gør, så gør de det jo netop ud fra miljømæssige hensyn. Derfor er det paradoksalt, at erhvervet rammes så hårdt, som tilfældet er, og det er ikke retfærdigt.

Det kan ikke have været ministerens ønske at lukke gode eksportvirksomheder med den her lov. Derfor må ministeren også være indstillet på at følge loven op og smidiggøre den i forhold til dambrugserhvervet. Vi kan simpelt hen ikke være bekendt at pålægge dette erhverv så store udgifter, at vi kan se frem til et stort antal lukninger i den nærmeste fremtid.

Jeg vil derfor gerne have, at ministeren er indstillet på, at problemet med dambrugerne tages op til drøftelse hurtigst muligt.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Fra Socialdemokratiets side finder vi, at det er meget positivt, at der nu bliver midler til at lave en ordentlig vandplanlægning i de enkelte kommuner og amter. Og det er klart, at når dambrugserhvervet risikerer at komme til at betale 3,5 mio. kr. af den store udgift, skyldes det, at der er nogle af dambrugene, der har et meget højt vandforbrug. Der er eksempler på, at ét dambrug har et lige så stort vandforbrug som hele Hobro by; det er klart, at så kan det blive dyrere i forhold til den enkelte husstand, der slipper med en udgift på 31 kr., når det måske koster 50.000 kr. for det pågældende dambrug.

Men det har jo sådan set været forudsætningen, at de, der sugede meget på vandressour-

cerne, også kom til at betale det her gebyr; det er det, vi er blevet enige om blandt forligspartierne. Derfor er det, jeg gerne vil spørge ministeren, om han ikke er villig til at tage en vurdering af dambrugsproblematikken op, samtidig med at man tager problematikken for landbrug og andre op i løbet af den 2-års periode, som skal forløbe.

Hans Christian Schmidt (V):

Der skal ikke herske tvivl om, at når vi har været med i forliget her, står vi selvfølgelig også ved det, som nu ligger på bordet til endelig vedtagelse.

Men jeg vil godt sige, at i Venstre er det jo sådan, at vi løbende er i kontakt både med dambrug og landbrug, og derfor må vi jo sige, at vi selvfølgelig kender de problemer, man har ved, at man har en lang række gebyrer, som udgør en uforholdsmæssig stor del af den omsætning, der findes i et dambrug. Sagt på en anden måde: Vi har her en lille virksomhed, hvor det udgiftsniveau, man får her, vil være en meget stor procentdel af den samlede omsætning i forhold til andre virksomheder.

Derfor er mit spørgsmål til ministeren: Når vi har talt om, at man kan tage loven op til vurdering, er år 2000 og år 2001 jo et langt sigte at have. Derfor vil jeg sige til ministeren, at hvis det er sådan, at man, med de bemærkninger, der falder nu, og på baggrund af de oplysninger, vi fik i morges – vi fik dem jo først her til morgen – vil gå ind og efterregne tallene og prøve at se, om der er nogen ting, vi skal have løst her og kigget på, simpelt hen fordi de ikke er tilsigtede, jamen så synes jeg, vi kan få sagen landet godt. Så kan vi få mulighed for at debattere det, når vi kommer ind i det nye år, for ingen kan have den holdning, at det er meningen, at et erhverv skal belastes med så stor en sum i forhold til dets omsætning; det tror jeg heller ikke kan være ministerens holdning.

Så derfor, hvis vi bare kunne få snakket det af i dag, at vi kan få drøftet, om de tal holder, om beregningerne er de rigtige, jamen så er vi jo kommet det stykke ad vejen, at vi får forholdt os til den problematik, som netop dambrugerne rejste her til morgen.

Aase D. Madsen (DF):

Nu er jeg jo ikke så trænet i alle de smarte tricks med frem og tilbage og afhandle, og hvad var det, fru Henriette Kjær sagde, det skal tages op til en drøftelse efter en 2-års periode, osv.

Kan vi få det her tilbage til udvalget her og nu i dag, kan vi ikke afbryde forhandlingerne? Jeg håber, at Folketinget kan høre, at der virkelig er mange problemer i det her. Lad os afbryde forhandlingerne, lad os få forslaget tilbage til udvalget her og nu, og lad os så se, hvad det er, der kan komme ud af den totale forvirring, der er.

Vi har haft en deputation fra dambrugernes side i morges, der yderligere underbyggede det, vi godt vidste, nemlig at det er fuldstændig utilsigtet. Men det drejer sig jo ikke alene om dambrugere, som, på trods af at de bringer Danmark 600 mio. kr. ind i eksportindtægter, får en kolossal konkurrenceforvridning. Det er også Københavns Kommune, det er Foreningen af Kommuner i Københavns Amt, det er Danske Vandværkers Forening, det er Dansk Erhvervsgartnerforening. Det er simpelt hen en gang lovjaskeri uden lige.

Hvorfor søren skal det dog presses igennem her og nu? Må vi bede om, at vi tager os den tid, det tager. Lad os få det tilbage til udvalget her og nu og så afbryde forhandlingerne. Vi kan ikke være det bekendt.

Formanden:

Der er nu stillet et forslag om, at sagens behandling stilles i bero, og at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling.

Jeg skal åbne for en debat på korte bemærkninger om dette forslag.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Det er udtryk for proportionsforvrængning, at man i en sag til et milliardbeløb i forbindelse med finansloven og i forbindelse med vandmiljøplanen vil afbryde forhandlingerne. Det er simpelt hen ikke Folketinget værdigt. Det må vi afvise. Så må vi bruge nogle af de andre forslag til at diskutere videre om det. Det synes jeg ikke vi skal stille os afvisende over for. Men det her er simpelt hen for dårligt.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil meget gerne støtte Dansk Folkepartis forslag, og var det ikke kommet derfra, ville jeg selv være kommet med det.

Jeg synes, at vi er blevet præsenteret for nogle forkerte forudsætninger i lovforslaget her, og jeg har på fornemmelsen, at de partier, som indgår i vandmiljøforliget og dermed har været

med til at træffe den aftale her, også er ved at få kolde fødder.

Da vi så, at landbruget og dambruget tilsammen skulle betale 17,5 mio. kr., syntes vi, at det i sig selv var forkert, men så har vi vel regnet med, at for dambrugets vedkommende var det nok en halv eller en hel million kroner. Nu viser det sig, at det er 3 eller 4 millioner kroner til det lille erhverv dér. Det er helt urimeligt.

Nu ved jeg nok, at der er folk i det her Folketing, der mener, at dambrugsejere driver landsskadelig virksomhed. Det mener jeg ikke de gør. Jeg mener, det er udmærket, når ellers de får styr på miljøet, og det er de stærkt på vej til, men i hvert fald er 3-4 millioner kroner i det lille erhverv helt hen i vejret, og det må være utilsigtet, så jeg støtter Dansk Folkepartis forslag.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FP):

På udvalgsrådet her til morgen foreslog jeg, at vi i udvalget skulle trække forslaget tilbage og behandle det igen i det nye år.

Vi i Fremskridtspartiet ved ganske udmærket, at der er et flertal; der er jo forlig imellem Venstre og Socialdemokratiet og flere borgerlige partier om, at det skal føres ud i livet, men jeg anmodede allerede deroppe om at få forslaget trukket tilbage. Vi kunne jo gennemarbejde det igen.

For det er kommet frem, at bare en ganske almindelig kartoffelavl, for at bruge det udtryk, ude i Vestjylland kan risikere at komme til at betale – der er nævnt forskellige beløb – mellem 50.000 og 70.000 kr. over 10 år på grund af det her.

Med hensyn til dambrugsejerne, ja, som det er nævnt, havde vi en deputation i udvalget her til morgen, der kunne meddele, at en enkelt dambruger skulle af med 87.000 kr. på grund af det her. Derfor synes jeg, der i høj grad er grundlag for, at vi tager den med ro, at vi trækker forslaget tilbage her i dag og venter og får det ordentligt gennemarbejdet i det nye år.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Vi mener ikke, der er behov for en fornyet udvalgsbehandling, og kan derfor ikke støtte Dansk Folkepartis forslag, men vi mener, der er behov for, at ministeren kommer herop og giver garantier for, at forligspartierne bliver inviteret til forhandlinger, og at vi får løst det åbenlyse

problem, der har vist sig her i morges i den deputation, vi havde i Miljøudvalget, hvor Dansk Dambrugerforening var inde og redegøre for den problematik, der er omkring lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne sige fra Venstres side, at vi ikke kan støtte, at vi nu afbryder tredje behandling af det forslag, der er fremsat af Dansk Folkeparti. Altså det, det må dreje sig om her, er resultater. Jeg forstår det sådan, at ministeren godt er klar over, at der her kan være nogle ting, der er regnet forkert ud. Der er simpelt hen et erhverv, der bliver belastet mere, end det har været hensigten.

Det er det, vi vil forfølge.

Vi er altså meget mere interesserede i, at vi får løst den her problematik, end at vi nu kan sætte os hen og diskutere igen, hvordan man skal omformulere forslaget.

For os, vil jeg gerne sige til ministeren, er det spørgsmålet om, at et erhverv ikke kan gå hen og blive ødelagt ved at få en belastning, der er alt for hård i forhold til, hvad det har evne til.

Derfor må jeg sige, at det ikke vil være et forslag, vi vil støtte nu. Vi vil derimod afvente med interesse, at ministeren vil tilkendegive, hvad vi gør ved det her problem, og der har vi tiltro til, at det vil ministeren være med til at se på.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Nu må hr. Hans Christian Schmidt snart have mig undskyldt.

Hvordan kan Venstre dog deltage i at vedtage et forslag, de ikke kender konsekvenserne af. Jeg synes simpelt hen, det er for dårligt! Man lytter overhovedet ikke til advarslerne. Man siger: Ja, hen ad vejen kan der måske ske dit og måske ske dat.

Ja, det er da meget muligt, at man er fast bundet af et forlig, og det kan jeg godt høre på den dér samtale, der går her tværs over gulvet mellem miljøministeren og hr. Hans Christian Schmidt. Men det er for dårligt, må jeg sige til hr. Hans Christian Schmidt. Så bunden må man ikke være, at man ikke er i stand til at se realiteterne i øjnene og se, at bordet fanger, hvis ikke vi siger nej her i dag.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Der er ingen grund til at sende noget tilbage, for vi står ikke i en situation, hvor vi har noget, der er uoplyst. Vi står måske i en situation, hvor vi kan dykke længere ned i sagen, men det håber jeg bestemt ministeren gør.

Det, der er det afgørende i denne sag, er, at vi til morgen har fået nogle oplysninger, som vi manglede, da vi tog stilling til sagen. Omfanget af virkningerne for dambruget var ikke med i det grundlæggende materiale, vi arbejdede med.

Det var måske vores egen skyld, at vi ikke dykkede ned i det, men vi havde nok en forventning om, at man tog fornuftigt på det her.

Det, jeg håber på frem for at afbryde sagen, er at høre fra ministeren, at man ikke om 1 eller 2 år, men at man umiddelbart efter, at vi har vedtaget forslaget, fordi det er en aftale, vi har, vil dykke ned i sagen, undersøge den nærmere, følge den og få den rettet, hvis der er de virkninger, man har påpeget.

Der er tale om virksomheder, som kan miste helt op til en fjerdedel af deres indtjening på et forslag som det her.

Hermed sluttede forhandlingen om forslaget om standsning af lovforslagets behandling og henvisning til fornyet udvalgsbehandling.

Afstemning

Forslaget om, at behandlingen af lovforslaget standses, og at det henvises til fornyet udvalgsbehandling (af Aase D. Madsen (DF)), forkastedes, idet 18 stemte for, 97 imod; 1 (Kristen Touborg (SF)) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Vi genoptager herefter forhandlingen om lovforslaget.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det forslag, vi her diskuterer, handler om en gebyrordning. Det handler om en ordning til finansiering af kortlægning af hele grundvandsressourcen i Danmark – et kæmpemæssigt arbejde, som har været efterlyst fra alle sider, fra vandværkernes side, fra amternes side og fra

landbrugets side – for at sikre os, at vi i øvrigt er i fuld overensstemmelse med den grundvandsstrategi, der har været ført af skiftende regeringer, nemlig at vi bruger vores ressourcer dér, hvor grundvandsressourcen er størst og mest sårbar.

I stedet for at finansiere det via skatter og afgifter har vi givet amterne, det vil sige lokalsamfundet, det vil sige de lokalt ansvarlige, en mulighed for at opkræve gebyrer. De gebyrer er fastsat i forhold til de vandindvindingstilladelser, der er givet.

Da vi ved, at der er erhverv, som i særlig grad bliver belastet, er der på forhånd indbygget en rabat ned til en tredjedel; det vil sige, at industrivirksomheder med stort vandforbrug, landbrug og dambrug har en rabat på en tredjedel i forhold til andres, f.eks. kommunale vandværkers, vandindvindingstilladelser.

Talstørrelserne på den endelige belastning er umulige at opgøre, før vi ved, hvilke beslutninger amterne har taget om det konkrete kortlægningsprogram i deres amt, og før der derfor er meldt gebyrer ud. Det eneste, vi kan sige, er, at der bliver givet rabat ned til en tredjedel. Man skal kun betale en tredjedel af prisen, hvis man er en virksomhed. Det er det, den her sag drejer sig om.

Der har været alle mulige gisninger om, hvad det kunne føre til, osv. Ingen kan sige dette med sikkerhed, før vi ved, hvilke beslutninger og hvilken planlægning der er truffet. Det her er noget, der skal ske over 10 år, så der er masser af muligheder for Folketinget for at gribe ind, hvis det viser sig, at enkelte erhverv bliver berørt hårdere, og at vi derfor skal give yderligere rabat i forhold til den i forvejen store rabat, der jo faktisk er indbygget i forslaget.

Jeg har selvsagt intet imod med forligspartierne at diskutere disse og andre spørgsmål engang i det nye år. Det er jo naturligt, parlamentarisk praksis.

Jeg vil også vedstå det, som hr. Martin Glestrup efterlyste, en talerstolsbekræftelse – jeg ved ikke, om der findes sådan et ord på dansk – men altså en bekræftelse her fra denne talerstol af, at vi i løbet af de første 2 år vil foretage en nøje kortlægning af, hvordan det her forslag har virket.

I tilgift vil jeg love Folketinget, at så snart vi har det første års udmeldinger af gebyrer og derfor har et konkret materiale og ikke bare, om jeg så må sige, deputationers formodninger, men fakta på bordet, at så vil jeg give ikke bare

forligspartierne, men hele Folketinget meddelelse derom, og så har vi mulighed for at tage fat på det her.

Men jeg skal sammenfatningsvis sige: Det her er en national opgave, en utrolig vigtig opgave, ikke mindst for dambrugserhvervet, at få løst på en god og ordentlig måde. Den skal ikke løses gennem almindelig skatte- og afgiftsfinansiering; den skal løses gennem målrettede gebyrer fastsat i lokalsamfundet. Det er det, der er aftalen mellem forligspartierne, og som jeg siger det, vi diskuterer det først i det nye år, vi diskuterer det, når vi kender tallene, de faktiske tal, og endelig har vi den store revurdering, når ordningen har fungeret i 2 år.

Jeg synes faktisk, at det er en urimelig påstand at sige, at der her er tale om lovjaskeri. Der ligger en nøje gennemført tankegang bag det her, men det siger sig selv, at før vi har de konkrete, lokale beslutninger, er der ingen, der kan sige med sikkerhed, hvad virkningerne vil blive.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Vi er glade for den imødekommenhed, miljø- og energiministeren her udviser. Jeg ser det som en åben invitation til, at vi hurtigst muligt kan komme over og drøfte de problemer, når vi har nogle tal på bordet, og at miljøministeren er rede til at tage problematikken op, således at ingen erhverv bliver klemmt unødigt med den her nye lov.

Så vi vil byde ministerens invitation velkommen og håber så, at vi kan få nogle gode, konstruktive drøftelser umiddelbart efter nytår, når vi igen har resultater, vi kan komme videre med.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg er helt enig med ministeren i, at det her er jo noget, som de enkelte amter kan afgøre, hvor dyrt det skal blive. Det er amterne, der nu skal gå ind og sige: Hvad er det, vi har behov for, hvad er det, vi mangler, hvordan vil vi arrangere os? Og så er det dem, der afgør, hvordan udgiften bliver, og hvor den så skal pålægges. Det er rigtigt.

Men jeg vil benytte lejligheden til, selv om det jo ikke er, fordi det sker så tit, at rose ministeren for her fra talerstolen at have sagt, at hvis det viser sig, at nogle erhverv bliver helt urimelig hårdt belastet i forhold til andre erhverv, går

vi ind og kigger på, hvad vi kan gøre for de erhverv. Den invitation tager Venstre helt klart imod, og vi vil være der lige med det samme i det nye år, for at vi kan kigge på det.

Så er vi i øvrigt enige i, at så følger vi det igennem det her år frem til, at vi også ser den første udmelding, der kommer. På den måde skulle vi sammen gerne kunne få luget de her uretfærdigheder væk, og så har det jo været det helt rigtige resultat af den debat, vi har haft her.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg har blot et enkelt spørgsmål til ministeren: Jeg vil godt bede ministeren fortælle mig, hvor den højere visdom er i, at der er 10 pct. af landbruget, der skal betale for hele den her kortlægning. Hvorfor lægger man det ikke på landbruget som en helhed i stedet for, lægger det generelt på landbruget? Er det, fordi man mener, at der er mere forurening i de landbrug, hvor der markvandes, eller hvad er årsagen?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg er da forholdsvis glad for miljøministerens tilsagn om at ville tage sagen op igen, hvis det viser sig, at enkelte erhverv bliver ualmindelig hårdt ramt. Jeg mener, at lovforslaget med betalingen fra landbruget er helt forkert, men det kommer vi tilbage til.

Men det, jeg ville anfægte, var ministerens seneste udtalelse her om, at det ikke var lovssjask, at det var nøje gennemtænkt. Dertil vil jeg sige, at det er barsk at sige, at et lovforslag, som rammer dambrugserhvervet med en 3-4 mio. kr., er gennemtænkt. Det kan ikke være gennemtænkt. Så ond vilje tror jeg ikke ministeren har.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne takke for ministerens tilsagn om at gå ind og kigge på den her sag. Jeg vil også gerne understrege, at når hr. Martin Glerup gør opmærksom på, at dambrug bruger en masse vand, er det altså sådan, at dambrugerne bruger vand som de sidste, når amterne har taget stilling til, at alt andet er i orden, at der er grundvand, så det stiger op, så man næsten tager det fra overfladen, når man er helt sikker på, der er

langt mere vand, end man skal bruge; det er de eneste steder, man får indvindingstilladelsen.

Jeg vil også gerne sige, at det, at de bruger meget, kunne forlede nogen til at tro, at hr. Martin Glerup også har et andet formål, nemlig har et spørgsmål med inde om holdningen til dambrug, og det bør altså ikke være med i denne sag. Det er mennesker, som med små om sætninger kan miste en meget stor del af deres indtjening, og derfor er det vigtigt at gå til denne sag med stor omhu.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Frandsgaard (FP):

Jeg vil også gerne sige tak til ministeren, fordi han vil være med til at se på gebyrernes størrelse i relation til erhvervslivet.

Men så vil jeg gerne samtidig sige til hans forligspartnere, Venstre og de andre borgerlige partier, som er gået med til det her, at nu må man endelig holde ministeren fast på, at der virkelig bliver gjort noget ved det. For, som jeg sagde i mit første indlæg heroppe, er det en katastrofe for dem, nemlig landbruget, og ligesådan for dambrugsejerne. Så min opfordring til forligspartierne er: Hold nu ministeren fast, så der bliver gjort noget ved det.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Ja, nu er løbet jo mere eller mindre kørt, for jeg tror ikke, der kommer så meget ud af de gode løfter herfra; der sker ikke så voldsomt meget.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Der ligger fra Foreningen af Kommuner i Københavns Amt et bilag, hvor de siger:

»FKKA skal gøre opmærksom på, at den gebyrfinansiering, der lægges op til med lovforslaget, vil ødelægge de lokale initiativer på grundvandsområdet, som er forudsat i den gældende lovgivning, og som i øjeblikket er under etablering i hovedstadsområdet. FKKA skal på denne baggrund på det alvorligste opfordre til, at lovforslaget ikke vedtages i den foreliggende form, men henvises til fornyet behandling i Miljø- og Planlægningsudvalget.«

Er det noget, som ministeren vil tage hensyn til, de foreliggende tiltag, som man allerede har lavet i FKKA, som man har allerede sendt meddelelser ud til de forskellige kommuner om, og hvor man har igangsat et virkelig godt samarbejde med hensyn til vandmiljøet?

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg synes, der er grund til at oplyse, at udvalget havde besøg af Landbrugsraadet forleden, og det vil jo ikke være forkert at sige, at vi spurgte om, hvorvidt der var en eneste landmand, som efter deputationens mening ville ophøre med at bruge markvanding på grund af den her afgift, og svaret var et klart nej. Man ved, at det her er småpenge, det er ikke noget, der betyder en pind i den store sammenhæng.

Derimod er man selvfølgelig bange for, at det bliver et redskab, der kan bruges senere til et afgiftsmæssigt formål, men dette er et gebyr, og det er noget helt andet. Og jeg mener, at vi har ministerens ord for, at vi vil se særligt på dambrugernes problemer, en mindre erhvervsgruppe, der kan have nogle andre problemer. Det synes jeg vi skal stille os tilfreds med.

Men det er rigtigt nok, at vi skal også have kendsgerninger på bordet. Vi skal vide, hvor meget det egentlig kommer til at koste i de enkelte amter, før vi kan vide, hvor store udgifterne bliver.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil bare lige sige, at vi drøfter jo altså ikke landbruget i denne her sag. Det er vi faktisk enige om. Det er der forlig om. Det, vi drøfter, er ikke et landbrug på 100 ha, der skal af med 5.000 kr. – det har vi ligesom måttet acceptere i den debat, vi har haft – men vi taler i mange tilfælde om en langt mindre indtjening, hvor man måske mageligt kan komme til at betale 50.000 eller 75.000 kr. i afgift – eller undskyld, det er ikke en afgift, det skal jeg huske, men o.k.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Det er en kort bemærkning til hr. Martin Glerup, som nævner, at Landbrugsraadet har oplyst, at der er ingen landmænd, der vil holde op med at vande på grund af den her afgift. Nej, det er klart, for det er nødvendigt for landbruget at vande for at kunne avle noget, så de må nødvendigvis blive ved med at vande, hvad enten de har råd til det eller ej. Det er den eneste bemærkning, jeg har til det.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er hr. Martin Glerups argument om, at der er ingen, der vil holde op med at vande på

grund af den afgift her. Jeg synes, det er et fuldstændig omvendt argument.

Der er heller ingen, der vil holde op med at spise, selv om rugbrød koster 500 kr. pr. stk, eller nogen, der vil holde op med at gå på arbejde, selv om benzinen koster 50 kr. pr. l, for vi er nødt til at spise rugbrød og gå på arbejde.

Sådan et argument kan man simpelt hen ikke bruge. Det er kun et bevis på, at det er en skat, som man ikke kan undgå.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det, der blev sagt lige før, var nøjagtig mine ord, så dem behøver jeg jo ikke at gentage. Jeg frygter, og det gør mange af dem, vi har haft i foretræde også, at det bliver sådan en afgiftsskrue, man kan dreje på.

Men vi må så håbe, at de partier, der har svaret for det her, og vi andre, når det forhåbentlig kommer i udvalg igen, kan gøre det bedre, selv om Dansk Folkeparti ikke har de bedste forhåbninger i den retning, når vi ser, hvad der kan kradses ind af penge. Selv om de siger, at det skal give plus/minus nul, så kan det jo regnes ud på så mange måder.

Vi vil da gerne være med til et arbejde i udvalget, men vi stemmer med arme og ben imod det her lovforslag, for vi frygter det værste.

Kristen Touborg (SF):

For god ordens skyld skal jeg begynde med at oplyse, at jeg ikke taler på SF's vegne i den her sag. Jeg vil altså stemme imod lovforslag nr. L 115, og det vil jeg godt give min begrundelse for.

Jeg oplever, at det bliver mere og mere almindeligt, at når først embedsværket har nedfældet et princip i et lovforslag, er det endog meget vanskeligt for Folketinget at få det princip ændret igen. Det gør sig især gældende, når lovforslagene skal jages igennem Folketinget på nogle få uger, og jeg vil godt i den forbindelse gøre opmærksom på, at vi i indeværende uge kommer til at tredjebehandle 65 lovforslag, heraf er 18 fremsat i december måned. Så kan vi jo hver især vurdere, om det er udtryk for en forbedret kvalitet i lovarbejdet, eller om der er tale om lovsjusk. Jeg ved godt, hvad jeg mener om det.

Således også med dette lovforslag: Ingen forudgående høring, blot et par uger til at behandle sagen, og så er alt i den skønneste orden. Eller er det?

Jeg synes jo, at debatten her i dag allerede har vist, at det her ikke er i den skønneste orden. Det er rent ud sagt noget makværk, der er rent ud sagt ingen, der rigtig har sat sig ind i, hvad det her handler om, og hvad det kommer til at gå ud på. Jeg kan godt se, at ministeren ryster på hovedet, og det synes jeg også der er god grund til, for det her er ren teori, og alt, hvad der har med virkeligheden at gøre, er fjernet.

Efter min opfattelse er der ikke nogen som helst rimelighed i den model, der skal anvendes til at opkræve det her gebyr. Det er altafgørende for embedsværket og tilsyneladende også for ministeren, at bare det er administrativt let at opkræve, er spørgsmål om rimelighed og retfærdighed sådan set fuldstændig underordnede.

Jeg kunne godt tænke mig, om ministeren kunne redegøre for, hvad forskellen er på gebyr og afgift, altså ikke set fra embedsværkets side, ikke set fra ministerens skrivebordsstol, men set fra den side, hvorfra det skal betales. Jeg må sige, jeg har det selv sådan, at hvis jeg bliver opkrævet et gebyr fra kommunen på 1.000 kr., så virker det sådan set lige så belastende, som hvis der står, at det er en afgift. Så hvis jeg nu på dansk spørger ministeren, om jeg kunne få en forklaring på, hvad den egentlige forskel er for borgeren og for borgerens privatøkonomi på gebyrer og afgifter, så ville jeg sætte meget stor pris på det, for jeg kunne høre, at Socialdemokratiets ordfører mener, at det var der virkelig en meget stor forskel på. Det ville jeg sætte pris på at få en afklaring af.

Jeg ved godt, at det her ikke drejer sig om mange penge, men jeg finder altså, at opkrævningsmodellen er helt urimelig. Jeg er helt enig i, at landbruget skal betale sin del af udgiften, men hvorfor kun lægge det på 10 pct. af landbruget? Jeg mener, det vil være helt rimeligt at fordele det her på hele landbruget. Det er vel ikke specielt dem, der markvander, som er skyld i forureningen og dermed medvirkende årsag til, at det skal kortlægges. Eller er det? Der er faktisk nogle, der mener, at det forholder sig modsat.

Når man nu ikke vil anvende den bedste model, kunne man i det mindste anvende den næstbedste, nemlig at opkræve efter forbrug og ikke efter de tilladte indvindingsmængder, men det vil man ej heller. Man vil kun, hvad embedsværket finder administrativt lettest.

Dette lovforslag ligner alt for meget bræmeloven, som også er et meget virkelighedsfjernt makværk. Det er det her også, og derfor vil jeg stemme imod.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg vil acceptere kritik for mange ting, men jeg vil ikke finde mig i de bemærkninger, hr.

Touborg netop er kommet med. Hr. Touborg har været en af forhandlerne af vandmiljøplanen. Forhandlerne af vandmiljøplanen fik allerede i begyndelsen af november måned det her udleveret, alle principperne gennemregnet osv. Hr. Touborg eller hans parti har på intet tidspunkt henvendt sig med spørgsmål af den art. Så kan han ikke komme halvanden måned efter og sige, at det er embedsmandsarbejde, makværk osv. Hvis man er med i en indgået aftale og man får papirerne, så beder man om møder, så regner man tingene igennem.

I øvrigt må jeg sige til hr. Touborg, at jeg slet ikke forstår hans placering i det politiske billede herinde. Men det er jo hans egen personlige afgørelse. Det har jo ikke noget at gøre med, om man kan føle sympati med folk, men jeg synes, der er noget med orienteringsevnen, der svigter.

Der er ingen forskel, som vi har klarlagt i udvalget, på, om man pålægger gebyrbelastningen efter forbrug eller efter vandindvindingen. Der er ingen forskel. Princippet om en tredjedel sikrer, at landbruget får, om jeg så må sige, sit gebyr sat til en tredjedel i forhold til de kommunale vandværker, og det synes jeg er en rimelig ordening. Ikke desto mindre har jeg lovet Socialistisk Folkeparti og andre partier, der deltager i aftalen, at vi i løbet af 2 år vil gøre op, om der har været en forskel, når man ser på, om jeg så må sige, de ansøgte mængder i forbindelse med vandindvindingsstilladelser og så de faktiske forbrug.

Det vil vi vende tilbage til. Så vi er i hvert fald i regeringen optaget af og indstillet på at medvirke positivt også til, at hr. Touborg får klarlagt alle oplysninger. Jeg finder det ikke acceptabelt, at en personlig deltager i forhandlinger om disse ting først venter mange uger, går imod et forlig, han selv eller hans parti har indgået, og så oven i købet skælder andre ud for, at de har kikset med proceduren.

Jeg ønsker alligevel hr. Touborg en god jul, men det kan han ikke få med udelt god samvittighed.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Ministeren siger, som ganske rigtigt er, at jeg selv har været forhandler i forbindelse med Vandmiljøplan II. Det, jeg giver udtryk for her, er faktisk de samme erfaringer, som jeg fik under de forhandlinger, nemlig at uanset hvilke ideer og modeller man kunne fremlægge, så var det meget vanskeligt at komme igennem embedsværket med sådanne anderledes ideer. Det er sådan set de erfaringer, jeg også dér har fået, og de videreføres tilsyneladende her.

Jeg mener ikke, at vi under nogen omstændigheder har været inde på en nøjere præcisering af, hvordan de her penge skulle opkræves. Landbruget skal betale sin del af det, men hvorfor skal man nødvendigvis bruge den mest teoretiske opkrævningsmodel, hvis man nu kunne bruge en, der var mere brugervenlig? Mit spørgsmål her er faktisk: Hvad med at prøve at se tingene fra borgernes side en gang imellem i stedet for udelukkende at se dem fra embedsværkets, fra statsmagtens side? Det skinner igennem hele det her lovforslag og alle svarene, at man hele tiden ser det fra lovgivningsmagtens side og aldrig fra borgernes side.

Jeg vil godt give ministeren det råd – og så ønske glædelig jul – at vi til næste år skulle give os til at se det også lidt fra borgernes side.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil ikke gå ind i debatten mellem miljøministeren og hr. Kristen Touborg, men jeg er nødt til at sige til hr. Kristen Touborg:

Nu er det jo ikke sådan, at Venstre er bekendt med, at SF har sådan en tradition for, at vi ikke skal kunne høre, hvad de mener. Jeg vil anbefale SF, at når de en anden gang kommer til forhandling med to mand, at starte ved indledningen med at melde, hvem der har den ene holdning, og hvem der har den anden, sådan at vi ved, hvem vi skal støtte os til. Vi er jo i en lidt underlig situation, når der har siddet to mennesker og forhandlet det her vandmiljøforlig.

Venstre tager jo altid sin del af ansvaret, sådan er det, men det har da ikke været den letteste forhandling, vil jeg sige til hr. Kristen Touborg.

Jeg har ligesom hr. Kristen Touborg altid fuld forståelse for, at man kan have forskellige holdninger i et parti, men når man ligefrem har siddet med i forhandlingerne, har man jo f.eks.

også hørt, at flere har sagt, at det var et højt beløb, og at det kunne være svært at se finansieringen. Men det afholdt da ikke SF fra at mene, at det her skulle blive til noget.

Vi er lidt kede af nu at høre, at en af dem, der har været med til forhandlingerne, nu, hvor snorene trækkes, ikke længere vil lægge sin stemme til det.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg skal såmænd bare stilfærdigt sige til hr. Hans Christian Schmidt, at SF jo netop under de her forhandlinger har foreslået en anden model, nemlig den, jeg snakkede om, at man lagde det på forbruget i stedet for på indvindingsretten, men det er vi jo ikke kommet igennem med.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil på Dansk Folkepartis vegne gerne give hr. Kristen Touborg 100 pct. ret: Hvorfor ser man det ikke fra forbrugernes side? Sådan er det herinde. Jeg giver hr. Touborg fuldstændig ret.

Med hensyn til Venstres og hr. Hans Christian Schmidts stilling, så må man sige, at de er i lidt af et dilemma. De spræller på to kroge. De spræller på Vandmiljø II-krogen, og de spræller på finanslovkrogen.

Jeg siger til lykke med det og glædelig jul.

Første næstformand (Birte Weiss):

Det med den glædelige jul vender vi tilbage til lidt senere.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Vi spræller sådan set ikke på nogen som helst krog, men sådan er det, når man tager et ansvar, vil jeg sige til fru Aase D. Madsen. Det vil også på et tidspunkt blive en naturlig hverdag for andre.

Men tilbage igen til hr. Kristen Touborg: Der er jo stillet mange andre forslag, men tonen har helt entydigt været, at vi må samles om det, vi bliver enige om. Man må give, og man må tage.

Først nu, når snorene trækkes, kommer SF i tanke om, at det måske er passende, at de to forhandlere, som har været der, har hver deres mening. Det blev nu ikke signaleret på noget tidspunkt under forhandlingerne om vandmiljøforliget.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg skal blot sige til hr. Hans Christian Schmidt, at der må jo foreligge en misforståelse, når hr. Hans Christian Schmidt hele tiden siger, at SF har to forskellige holdninger. Jeg tror, at jeg begyndte med meget klart at gøre opmærksom på, at jeg ikke var SF's ordfører her, og at det er min egen holdning til det.

Den anden misforståelse, Venstre gør sig skyldig i her, er jo, at der rent faktisk har været forhandlet om dette lovforslag. Det er om vandmiljøhandlingsplanen, at jeg har været med som forhandler, og jeg har hele tiden givet udtryk for, at jeg mente, det var en dårlig model. Jeg har været medvirkende til, at SF's forhandlere foreslog en anden model, som der så ikke kunne blive flertal for.

Om den vedtagne model tillader jeg mig så at sige, at den er for meget præget af embedsværket. Det er såmænd det hele.

Ole M. Nielsen (KRF):

I betænkningen har Kristeligt Folkeparti meddelt, at vi vil stemme hverken for eller imod lovforslaget her, men efter det, vi er blevet oplyst om senere, og efter de overvejelser, vi har haft, strammer vi vores udmelding, sådan at vi nu vil stemme imod lovforslag nr. L 115 her ved tredjebehandlingen. Det, der især har ændret vores holdning til tingene, er jo selvfølgelig de oplysninger om dambrugsejerne, som vi senest er blevet bekendt med.

Ministeren argumenterer for, at en tredjedel af udgifterne for erhvervslivet – landbrugere og dambrug – er rimelig i forhold til almindelige vandforbrugere. En tredjedel af prisen til et stort landbrug kan blive en 2.000-4.000-5.000-6.000 kr. om året, og det synes vi ikke er rimeligt. Men når en tredjedel af udgiften kan blive 87.000 kr. om året til et dambrug med en omsætning på 800.000 kr. og med et dækningsbidrag på 400.000 kr., så er det fuldstændig hen i vejret i forhold til andre forbrugere af vand.

Det er ikke et spørgsmål, om de 87.000 kr. er udregnet efter 5 øre, om det kunne træffe at blive 3 øre og da kun være 50.000 kr., eller det måske bliver 8 øre og da vil være over 100.000 kr. Det er et komma, der står to pladser forkert i den sammenhæng. Det er helt hen i vejret.

I sit indlæg til hr. Touborg undrer ministeren sig over hr. Touborgs orientering i den politiske geografi i den sag her. Jeg må sige til ministeren, at rimelighed og sund fornuft kan man fak-

tisk finde på begge fløje og i midten af dansk politik, vel at mærke når ikke man er bundet af forlig, og den gode situation er jeg i.

Vi er glade for, at ministeren i hvert fald har givet tilsagn om at ville tage sagen her op og at det sker ikke for sent i det nye år.

Men foreløbig stemmer vi imod lovforslag nr. L 115.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Fremskridtspartiet er ikke betækningsberettiget i udvalget, som det kan ses af de betækningsbidrag, der foreligger, hvoraf det fremgår, at alle partier minus Dansk Folkeparti er enige om at indstille det her forslag til vedtagelse.

Fremskridtspartiet kan ikke være med til det – ja, det sagde jeg også under førstebehandlingen – fordi vi finder, at det er en unødvendig skat, en skatteskrue, man kan dreje på igen. Det er et lille gebyr i første omgang på ca. 30-35 kr. pr. husejer, men store beløb, der har været diskuteret i dag, for en landmand, 60.000-70.000 kr. over 10 år, og for dambrugere måske beløb på 80.000 kr.

Det er fuldstændig uacceptabelt, og det kan vi ikke være med til.

Det er rigtigt, at det i første omgang måske ikke lyder af så meget hverken for den ene eller for den anden. Men vi ved jo af erfaring, det har vi opdaget, at hvis man først har åbnet for en ny skattemulighed, er det nemt at dreje på hansen og opkræve noget mere. Det er derfor, vi lige fra begyndelsen har sagt, at det ikke kan være rigtigt.

I øvrigt mener vi, det er horribelt, at for i det hele taget at få kortlagt vore vandressourcer skal der over de næste 10 år bruges næsten 1 mia. kr., for det er det, der er tale om. Der er simpelt hen bare tale om, at man indfører en ny skat, og så starter man i det små, men lad os se, hvad der sker hen ad vejen.

Vi kan ikke stemme for det, men vi er klar over, at der bliver et kæmpe flertal. De borgerlige – det gælder jo både Venstre, De Konservative og de andre minus Dansk Folkeparti – har indgået en aftale med Socialdemokratiet om Vandmiljøplan II, og det her er jo en følge af den. Det er uforståeligt for mig, at et parti som Venstre, der gerne udadtil vil give udtryk for at være et landbrugsparti, den ene gang efter den anden, når det virkelig gælder og der skal trykkes på knapperne herinde, meget gerne stemmer for, at det går ud over landbruget.

Venstres slogan, at dem ved vi, hvor vi har, kan man sige uden for salen, men herinde i salen er der meget tvivl om det.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg skal her bekræfte, at det her er en del af Vandmiljøplan II, og den har vi forpligtet os til.

Jeg skal også her bekræfte, at det er et emne, der har været med i den samlede finanslov. Derfor er vi selvfølgelig bundet af den, og det er fair nok.

Vi havde gerne set i den udmøntning, vi skulle lave bagefter, at vi havde fået en lidt anden vægtfordeling, men det er nu engang sådan.

Vi var glade, da der blev givet et tilsagn om, at hele erhvervslivet ligesom landbrug og dambrug skulle betale en tredjedel.

Det, vi er inde i nu, er, at i den lille del af den første klump, nemlig en tredjedel til landbrug og dambrug, har vi ikke været dybt nok nede i spørgsmålet om dambrug. Der er nogle helt særlige forhold, som i nogle tilfælde giver flere hundrede gange større betaling for nogle i forhold til den bedrift, de har.

Jeg har fået skriftligt tilsagn fra ministeren om inden for 2 år at få det her vurderet, men jeg har i dag fra ministerens eksperter hørt om nogle helt urimelige ting, bl.a. med dambrug, så vi vil herefter holde øje med det, tage fat i det og få det rettet.

Der skal selvfølgelig ingen tvivl være om, at CD stemmer for det her lovforslag.

Vibeke Peschardt (RV):

Det er jo klart, at Det Radikale Venstre som en ivrig deltager i Vandmiljøplan II også støtter det forslag, der ligger her, og det er længe siden, jeg under et udvalgsarbejde har været med til så grundig en behandling af en sag, som tilfældet er her.

Vi er selvfølgelig tilfredse med, at ministeren giver en lille elasticitet med hensyn til at få sagen vurderet, når hele denne store øvelse, der skal vare 10 år, kommer i gang.

Nu var jeg desværre ikke til udvalgs mødet tidligt i morges om dambrugerne, men jeg vil godt sige generelt om procesvand, og det er jo det, vi egentlig snakker om her, altså det, der bliver brugt i bedrifter både i landbrug og dambrug, at det er jo sådan, at grønne afgifter her i landet betales af den almindelige forbruger og ikke af erhvervslivet.

Alle os, der sidder her, betaler antagelig 5 kr. plus moms for hver kubikmeter vand, vi bruger. Det er erhvervslivet fritaget for. Så får det en lillebitte udgift, som jeg ikke mener er voldsomt stor i forhold til det, det i øvrigt producerer, og så er der hyl og skrig lige med det samme.

Til allersidst vil jeg sige til SF's privatiseringsforslag: Nu har hr. Steen Gade som formand for Miljøudvalget været med til at føre denne sag på en positiv måde, men han har ikke fremsat det forslag, som vi her hører fra hr. Kristen Touborg. Derfor synes jeg – ja, det er selvfølgelig hr. Kristen Touborgs eget valg – faktisk ikke, det er passende på så sent et tidspunkt at begynde at drive en sag.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er til fru Vibeke Peschardt, der kalder det vand, man pumper op til brug, for procesvand. Det har ikke noget som helst med procesvand i vanlig forstand at gøre, for det bliver ikke taget af drikkevandsressourcerne.

Det er vand, som ligger meget langt oppe under overfladen, og det er vand, som Vejle Amt har givet tilsagn om i det konkrete tilfælde, vi har her, at pumpe op for at holde det vand i vandløbet, som er naturligt. Hvis man ikke pumper det vand op her, er der så meget af det, at det automatisk løber ud i vandløbene.

Vandløbene har jo deres væsentligste vand fra det omliggende areal osv., og det er den slags vand, man så vælger at pumpe op i stedet for at tage det direkte af vandløbet. Det kan ikke sammenlignes med det vand, der i øvrigt kommer ud af rørene i industrien og i private husholdninger, og det er derfor, at afgiften er urimelig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 101 stemmer (S, V, KF, SF, CD, RV) mod 19 (DF, EL, FP, KRF og Kristen Touborg (SF)).

Første næstformand (Birte Weiss):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Tredje behandling af lovforslag nr. L 116: Forslag til lov om ændring af lov om universiteter m.fl. (universitetsloven). (Bemyndigelse til at fastsætte regler for udvælgelse af kvalificerede ansøgere til universiteterne).

Af undervisningsministeren (Marianne Jelved, fg.).

(Fremsat 2/12 98. Første behandling 4/12 98.

Betænkning 10/12 98. Anden behandling 16/12 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 99 stemmer (S, V, KF, DF, CD, RV, FP og KRF) mod 13 (SF og EL).

Første næstformand (Birte Weiss):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Tredje behandling af lovforslag nr. L 117: Forslag til lov om ændring af lov om daghøjskoler og produktionsskoler m.v. (Indhold, rammestyring, grundtilskud m.v.).

Af undervisningsministeren (Marianne Jelved, fg.).

(Fremsat 2/12 98. Første behandling 4/12 98.

Betænkning 10/12 98. Anden behandling 16/12 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Aage Frandsen (SF):

Det her lovforslag er et af de 65 lovforslag, vi vedtager i denne uge, og det er et af de 19 for-

slag, vi vedtager i denne uge, som er fremsat siden 1. december.

Det kan jo give anledning til, at det somme tider går lidt hurtigt, og der kan jeg så se i Politiken i dag, at et af forligspartiernes ordfører om det her lovforslag udtaler noget i retning af, at der er tale om lovsjusk. Det er jo stærke ord, jeg bruger sjældent det ord, og derfor vil jeg vælge at citere fra Politiken:

»Der er ikke tvivl om, at dette ikke er en god lov. Jeg har i forhandlingerne kæmpet for at mindske indgrebets virkninger for de små skoler, der fungerer godt ude i de lokale miljøer. Men desværre er det dem, der rammes hårdest, mens uddannelsesfabrikkerne i Arbejdernes Oplysningsforbund vil klare den bedre. Vi rammer de forkerte, det nærmer sig lovsjusk.«

Det siger den konservative ordfører hr. Brian Mikkelsen.

Derfor kan man jo lidt undre sig over, at nogen vil være med til lovsjusk, og Politiken har ikke kun talt med hr. Brian Mikkelsen. Den har også talt med en anden person:

»Det er problematisk med så stort et hastværk i lovgivningsprocessen, og lovens virkning har ikke nogen god form.«

Det siger tidligere undervisningsminister Ole Vig Jensen.

Jeg synes, det er kloge ting, de pågældende har sagt. Jeg kunne ikke have sagt det bedre, og jeg synes, at nogen skulle overveje, om det nu også er klogt at stemme for det her lovforslag, specielt hr. Brian Mikkelsen, når hr. Brian Mikkelsen siger, at det nærmer sig lovsjusk.

Søren Kolstrup (EL):

Som hr. Aage Frandsen nævner, synes Enhedslisten også, at det er interessant, hvad hr. Brian Mikkelsen har sagt. Men det er endnu mere interessant, hvad en forhenværende radikal undervisningsminister har sagt: Lovens form er ikke god.

Det er jo også en præcis lov, den er egnet til at ramme præcis dér, hvor det gør mest ondt, og det er det, den forhenværende undervisningsminister har fat i. Derfor var det da interessant, om man kunne få en markering fra radikal side af, om det er en vej, man vil fortsætte ad, meget præcist at ramme de skoleformer, der virkelig har oparbejdet erfaringer med dem, der er mest skoletrætte, der er svagest. Vi ved præcis, at det rammer de små skoler, der har oparbejdet viden, der har oparbejdet erfaring, og hvor man har et alsidigt elevklientel, der kan